

15. Men innan klockan slagit tu, Så
hade vi sju lif; Men Bruden, och den arma
Brud, Hon ligger qwar annu.
16. Hon war ej wård att bära hem Den
Brude-frans hon bar, Hon war ej wård, att
qwällen se Uppå sin Heders-dag.
17. Det blef nu sorg för Gåstabad, Och
tårar dracks för Win, Och klagerop och grå-
melse Gick hela rymden fring.
18. En gammal qwinna bjuden war, Ut-
öfwer sextio år Hon mistade båd Man och
Dräng I sorg hon måste gå.
19. Tre Hjonelag blef skilda åt, Och
två fick följias åt, Den ättonde en unger Dräng
Han hade barn också.
20. Men ett år mest som gråmer mig
Om sex wårnlösa barn, Som ingendera kan
förstå: De mistat Mor och Far.
21. De hwila alla i en graf, Lita Do-
medagens ljus, Då Guds basuner börja gå,
Och wi skall inför Gud.
22. Ett beder jag I unge män, Som
Brudgummar wiljen bli, Att ni tar Gud till
Ledesman, Så går det lyckligt till.
23. I alla mina unga Mör Som ogif-
ta nu går, I bedjen Gud bewara Er För
högfärdsanden swår.
24. Om någon är, som weta wil hwem
Wisa hafwer gjort: Det är en qwinna, som
war med Och dukat deras bord.

15. Men innan klockan slagit tu, Så
hade vi sju lif; Men Bruden, och den arma
Brud, Hon ligger qwar annu.
16. Hon war ej wård att bära hem Den
Brude-frans hon bar, Hon war ej wård, att
qwällen se Uppå sin Heders-dag.
17. Det blef nu sorg för Gåstabad, Och
tårar dracks för Win, Och klagerop och grå-
melse Gick hela rymden fring.
18. En gammal qwinna bjuden war, Ut-
öfwer sextio år Hon mistade båd Man och
Dräng I sorg hon måste gå.
19. Tre Hjonelag blef skilda åt, Och
två fick följias åt, Den ättonde en unger Dräng
Han hade barn också.
20. Men ett år mest som gråmer mig
Om sex wårnlösa barn, Som ingendera kan
förstå: De mistat Mor och Far.
21. De hwila alla i en graf, Lita Do-
medagens ljus, Då Guds basuner börja gå,
Och wi skall inför Gud.
22. Ett beder jag I unge män, Som
Brudgummar wiljen bli, Att ni tar Gud till
Ledesman, Så går det lyckligt till.
23. I alla mina unga Mör Som ogif-
ta nu går, I bedjen Gud bewara Er För
högfärdsanden swår.
24. Om någon är, som weta wil hwem
Wisa hafwer gjort: Det är en qwinna, som
war med Och dukat deras bord.

3

15. Men innan klockan slagit tu, Så
hade vi sju lif; Men Bruden, och den arma
Brud, Hon ligger qwar annu.
16. Hon war ej wård att bära hem Den
Brude-frans hon bar, Hon war ej wård, att
qwällen se Uppå sin Heders-dag.
17. Det blef nu sorg för Gåstabad, Och
tårar dracks för Win, Och klagerop och grå-
melse Gick hela rymden fring.
18. En gammal qwinna bjuden war, Ut-
öfwer sextio år Hon mistade båd Man och
Dräng I sorg hon måste gå.
19. Tre Hjonelag blef skilda åt, Och
två fick följias åt, Den ättonde en unger Dräng
Han hade barn också.
20. Men ett år mest som gråmer mig
Om sex wårnlösa barn, Som ingendera kan
förstå: De mistat Mor och Far.
21. De hwila alla i en graf, Lita Do-
medagens ljus, Då Guds basuner börja gå,
Och wi skall inför Gud.
22. Ett beder jag I unge män, Som
Brudgummar wiljen bli, Att ni tar Gud till
Ledesman, Så går det lyckligt till.
23. I alla mina unga Mör Som ogif-
ta nu går, I bedjen Gud bewara Er För
högfärdsanden swår.
24. Om någon är, som weta wil hwem
Wisa hafwer gjort: Det är en qwinna, som
war med Och dukat deras bord.

GS1944

Fem mycket wackra och aldeles

Nya Sånger,

Den Första och Andra:

Strids-Sånger för Swenska Soldater.

Halloh, Halloh, Halloh! ic.

Som Söner af det gamla Norden ic.

Den Tredje och Fjerde:

Bewårings-Sånger för raska Unglingar.

Bewåringskarl jag är och blir, ic.

Bort plog och spade ur min hand! ic.

Den Femte:

Om Brudparet,

som drunknade på Swart-Elfwen i Nora Söden och
Bäcktorps By, den 29 November 1828.

I Nora socken och Bäcktorps by ic.

Sönköping, 1839.

Nils Eric Lundström.

3. Eric Pehrson hörde husen till, Och
 med hvad mera var, Han sade till sin Hu-
 stru skön: Du skall bli hemma qwar.
 4. Men de med böner och med rop Be-
 vekte hennes sinn, Att hon gick ut från Guds
 och Gård. Och ifrån kårasten sin.
 5. Till Carlstas Bruf och Säteri Att
 migfeln der undfå. Brufs, Presten wigde dem
 ihop Och önska dem allt godt.
 6. Men när de kom till stranden ner,
 Der stod två unga män: Ni töfwen qwar en
 liten stund, Så kommer lastbåten.
 7. Man håller för den warningen, Den
 ifrån höjden war, Att de ej skulle sänkas ned
 Uti den djupa graf.
 8. Brudgummen svarar med friskt mod:
 Min kära wackra du, Jag hafwer färdats
 denna Elf långt wärre än, det är nu.
 9. Men när de kom åt östra strand, Då
 fick de annat se; Då kom en wäderilning stor
 Och slog den farkost ner.
 10. De sqwalpade i wågorna Som Gås-
 sen gör om wår, Och ropte högt med gråmel-
 se, Men ingen hjälp de få.
 11. En unger Dräng och rasker Junk,
 Fick detta öde se, Han hastade med ifrigt
 mod, Att skaffa farkost dit.
 12. Men när de kom på samma rum,
 Der menniskorna låg, Då sågs der intet nå-
 gon till, Men wågen bruser på.
 13. En gammal Gumma som war med,
 Omkring sextio år, Hon kom till landet flo-
 tande, På årorna hon låg.
 14. De blefwo qwar i böljans djup Till
 andra dagens ljus, Då wi fick skicka bud på
 hjälp, Att ta de döda upp.

1. Strids-Sånger för Swenska Soldater.
 2. Halloh, halloh, halloh! Från man till man
 signalstott gå På jägarfedjan, knall wid knall:
 Upp, bröder, till ert käll! Hurrah! Upp, brö-
 der, till ert käll!

3. Halloh, halloh, halloh! Till blodig
 kamp wi redo stå Med stufsarn i wår säkra
 hand, Till kamp för Kung och land, Hurrah!
 Till kamp för Kung och land.
 4. Halloh, halloh, halloh! Till strids,
 till strids wi ila må! Hör jägarpipan ljuder
 fring Wår hela kämparing, Hurrah! Wår he-
 la kämparing.
 5. Halloh, halloh, halloh! Jagthorn
 skallen mot det blå: Framåt, framåt går o-
 försagdt Det gamla Sweas jagt, Hurrah!
 Det gamla Sweas jagt.
 6. Halloh, halloh, halloh! Förflugna ku-
 lor re'n öf nå; Snart, bröder, gäller det,
 med mod, Att wåga lif och blod, Hurrah! Att
 wåga lif och blod.
 7. Halloh, halloh, halloh! Igenom frut-
 rskedimman grå Wår owån kofan mot öf
 styr. Välkommen hit! — Ge' fyr! Hurrah!
 Välkommen hit! — Ge' fyr!
 8. Halloh, halloh, halloh! Ännu en salf-
 wa eller två! Den Swenske jägarn träffa kan:
 Hwar kula sått sin man, Hurrah! Hwar ku-
 la sått sin man.

9. Eric Pehrson hörde husen till, Och
 med hvad mera war, Han sade till sin Hu-
 stru skön: Du skall bli hemma qwar.
 10. Men de med böner och med rop Be-
 vekte hennes sinn, Att hon gick ut från Guds
 och Gård. Och ifrån kårasten sin.
 11. Till Carlstas Bruf och Säteri Att
 migfeln der undfå. Brufs, Presten wigde dem
 ihop Och önska dem allt godt.
 12. Men när de kom till stranden ner,
 Der stod två unga män: Ni töfwen qwar en
 liten stund, Så kommer lastbåten.
 13. Man håller för den warningen, Den
 ifrån höjden war, Att de ej skulle sänkas ned
 Uti den djupa graf.
 14. Brudgummen svarar med friskt mod:
 Min kära wackra du, Jag hafwer färdats
 denna Elf långt wärre än, det är nu.
 15. Men när de kom åt östra strand, Då
 fick de annat se; Då kom en wäderilning stor
 Och slog den farkost ner.
 16. De sqwalpade i wågorna Som Gås-
 sen gör om wår, Och ropte högt med gråmel-
 se, Men ingen hjälp de få.
 17. En unger Dräng och rasker Junk,
 Fick detta öde se, Han hastade med ifrigt
 mod, Att skaffa farkost dit.
 18. Men när de kom på samma rum,
 Der menniskorna låg, Då sågs der intet nå-
 gon till, Men wågen bruser på.
 19. En gammal Gumma som war med,
 Omkring sextio år, Hon kom till landet flo-
 tande, På årorna hon låg.
 20. De blefwo qwar i böljans djup Till
 andra dagens ljus, Då wi fick skicka bud på
 hjälp, Att ta de döda upp.

1. Strids-Sånger för Swenska Soldater.

1. Halloh, halloh, halloh! Från man till man
 signalstott gå På jägarfedjan, knall wid knall:
 Upp, bröder, till ert käll! Hurrah! Upp, brö-
 der, till ert käll!

2. Halloh, halloh, halloh! Till blodig
 kamp wi redo stå Med stufsarn i wår säkra
 hand, Till kamp för Kung och land, Hurrah!
 Till kamp för Kung och land.
 3. Halloh, halloh, halloh! Till strids,
 till strids wi ila må! Hör jägarpipan ljuder
 fring Wår hela kämparing, Hurrah! Wår he-
 la kämparing.
 4. Halloh, halloh, halloh! Jagthorn
 skallen mot det blå: Framåt, framåt går o-
 försagdt Det gamla Sweas jagt, Hurrah!
 Det gamla Sweas jagt.
 5. Halloh, halloh, halloh! Förflugna ku-
 lor re'n öf nå; Snart, bröder, gäller det,
 med mod, Att wåga lif och blod, Hurrah! Att
 wåga lif och blod.
 6. Halloh, halloh, halloh! Igenom frut-
 rskedimman grå Wår owån kofan mot öf
 styr. Välkommen hit! — Ge' fyr! Hurrah!
 Välkommen hit! — Ge' fyr!
 7. Halloh, halloh, halloh! Ännu en salf-
 wa eller två! Den Swenske jägarn träffa kan:
 Hwar kula sått sin man, Hurrah! Hwar ku-
 la sått sin man.